

vil kunne avle alt, hvad der overhovedet skal til for at ernære Danmarks 3 Millioner Mennesker. Der vil da være en betydelig Rest, nemlig 4 300 000 Tdr. Land, som kunde anvendes paa anden Maade, til Dyrkning af saadanne Stoffer, som havde handelsmæssig Betydning.

Nu drager jeg naturligvis ikke, og Dr. Hindhede heller ikke, den Konsekvens af disse Forsøg, at alle Mennesker skal leve udelukkende af Planteføde og forsage Flæsk og Fedtstoffer og den øvrige Føde, som de er vant til, men jeg drager den Konsekvens, at det vil være rationelt at lægge langt mere Vægt paa Havebrug, end vi hidtil har gjort, og derfor vil jeg spørge de to højtærede Ministre, under hvilke dette Anliggende sorterer, om de har tænkt paa Foranstaltninger til at fremme en kraftig Udvikling af Havebruget i vort Land. Jeg vil til Motivering desuden gøre opmærksom paa, at paa Grund af Ernæringsforholdene i alle tilstødende Lande vil der være overordentlige Afsætningsmuligheder for Havebrugsprodukter, ikke mindst naar Krigen er forbi, og det er noget, som betaler sig. Dr. Hindhede siger i sin Beretning, Side 46 i en Note, at en Hektar, som er købt for 5 000 Kr., vil med de Priser, der fandtes den 9. Marts 1918, ved normal Avl kunne indbringe til Detailpriser 60 175 Kr. Naturligvis er det, som den kan indbringe nu, ikke nær saa meget, men jeg har dog paa Grundlag af de Priser, som gjaldt den 14. Oktober, udregnet, at der med den samme Avl kan opnaas en Fortjeneste p. ha paa 27,880 Kr. Havesager er altsaa i Øjeblikket saa svimlende dyre, selv nu i Efteraarstiden efter den store Avl, at et Stykke Jord kan betale sin Indkøbspris flere Gange paa et eneste Aar. Selv om Priserne skulde falde lidt, vil det altsaa være et særdeles rentabelt Foretagende, samtidig med at det har den allerstørste ernæringsmæssige Betydning for vort Folk.

Til Slutning vil jeg gerne stille et lille Spørgsmaal af mere politisk Natur. Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) lagde i sin Tale overordentlig Kærlighed til Demokratiet for Dagen. Det forbavsede mig noget, men interesserede mig i høj Grad, og nu er der opstaaet et Spørgsmaal hos mig, som jeg ikke rigtig kan klare, og som jeg derfor gerne vil have Svar paa. Hvorfor har vi, da vi fik den nye Grundlov, faaet de 18 fra Forfatningen af 1866 ført med over i det Landsting, vi har i Øjeblikket, da det dog er i Strid med Demokratismen at overføre 18 Medlemmer, som delvis er valgte efter Forfatningen af 1866, og hvorfor har vi til Landstinget faaet en

Valgrets alder paa 35 Aar? Deri er nemlig paa dobbelt Maade en konservativ og udemokratisk Garanti, dels fordi man med den stigende Alder bliver mere konservativ, end Ungdommen er, dels fordi Overklassen har en gennemsnitlig højere Levealder end Underklassen. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes en saadan fanatisk Demokrat som det ærede 6te Medlem for Maribo Amt har kunnet undlade at bekæmpe disse konservative Garantier, og jeg vil derfor spørge, om det ærede Medlem og hans Partifæller vil være med til i Demokratismens Navn at fjerne de nævnte konservative og udemokratiske Garantier fra Landstinget.

Parkov: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Moesgaard-Kjeldsen) har i sit Indlæg i denne Debat spurgt, hvorfor man ikke havde optaget en forventet Bevilling til en Udvidelse af Gilleleje Havn paa Finanslovsforslaget. Jeg maa, som han, udtrykke min Forbavselse over, at en saadan Bevilling ikke findes, og jeg slutter mig ganske til de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat vedrørende denne Sag. Det forekommer mig, at man havde al Grund til at vente, at Ministeriet, efter at man i flere Aar har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om en Udvidelse af Gilleleje Havn, nu havde taget Sagen op og stillet Forslag om den dertil fornødne Bevilling. Da det imidlertid ikke er sket, haaber jeg, man vil sørge for, at der til Finanslovsforslagets anden Behandling bliver stillet Ændringsforslag om den fornødne Bevilling i saa Henseende, og jeg anmoder om, at Finansudvalget vil stille sig velvilligt til denne Sag. Jeg beder det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds om at paavirke sine Meningsfæller i Finansudvalget i saa Henseende, og jeg lover, at denne Sag for vort Vedkommende skal finde al mulig Støtte indenfor Finansudvalget.

Det er ret ejendommeligt, at medens Ministeriet ved alle Lejligheder indtrængende opfordrer Kommunerne til at tage Arbejdet op for paa den Vis at bøde noget paa den herskende Arbejdsløshed, og man ser, at Kommunerne ogsaa i stort Omfang efterkommer denne Henstilling, gøres der fra Ministeriets Side ikke alt, hvad der kan gøres, for at sætte saa mange Arbejder i Gang som muligt, blandt andet det, som jeg her har nævnt. Man studser noget derover og synes, at Skylden ikke kan ligge hos Ministeren selv — den højtærede Trafikminister maa have Øjet aabent for, hvad det betyder, at denne Havn i saa høj Grad har maattet